सद्यः प्रीणाति देवान् वै ते प्रीता भावयन्त्युत। सङ्कल्पसिद्धा मर्त्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः।
प्रीताः प्रीणन्ति सततं मानिता मानयन्ति च। अवज्ञाताऽवधूताश्च निर्द्दहन्त्यधमान्नरान्।
अतऊर्द्ध्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलं। धूपांश्च विविधान् साधूनसाधूंश्च निबोध मे।
निर्य्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव ते त्रयः। इष्टानिष्टो भवेद्गन्धस्तन्मे विस्तरशः शृणु। ४७१५
निर्य्यासाः सल्लकीवर्ज्जा देवानां दयितास्तु ते। गुग्गुलुः प्रवरस्तेषां सर्व्वेषामिति निश्चयः।
अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनां। दैत्यानां सल्लकीयश्च काङ्क्षितो यश्च तद्विधः।
अथ सर्जरसादीनां गन्धैः पार्थिव दारवैः। फालिता रससंयुक्तैर्म्मनुष्याणां विधीयते।
देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः स्मृतः। येऽन्ये वै हारिकास्तत्र मानुषाणामिति स्मृताः।
य एवोक्ताः सुमनसां प्रदाने गुणहेतवः। धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्द्धनाः। ४७२०
दीपदाने प्रवक्ष्यामि फलयोगमनुत्तमं। यथा येन यदा चैव प्रदेया यादृशाश्च ते।
ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाऽप्यूर्द्ध्वगञ्चापि वर्ण्यते। प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजो वर्द्धयते नृणां।
अन्धन्तमस्तमिस्रञ्च दक्षिणायनमेव च। उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्द्दानं प्रशस्यते।
यस्मादूर्द्ध्वगमेतत्तु तमसश्चैव भेषजं। तस्मादूर्द्ध्वगतेर्द्धाता भवेदत्रेति निश्चयः।
देवास्तेजस्विनो यस्मात् प्रभावन्तः प्रकाशकाः। तामसा राक्षसाश्चैव तस्माद्दीपः प्रदीयते। ४७२५
आलोकदानाच्चक्षुष्मान् प्रभायुक्तो भवेन्नरः। तान् दत्त्वा नोपहिंसेत न हरेन्नोपनाशयेत्।
दीपहर्त्ता भवेदन्धस्तमोगतिरसुप्रभः। दीपप्रदः स्वर्गलोके दीपमालेव राजते।
हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः। वसामेदोऽस्थिनिर्य्यासैर्न कार्य्यः पुष्टिमिच्छता।
गिरिप्रपाते गहने चैत्यस्थाने चतुष्पथे। दीपदाता भवेन्नित्यं य इच्छेद्भूतिमात्मनः।
कुलोद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशत्वञ्च गच्छति। ज्योतिषाञ्चैव सालोक्यं दीपदाता नरः सदा। ४७३०
बलिकर्म्मसु वक्ष्यामि गुणान् कर्म्मफलोदयान्। देवयक्षोरगनृणां भूतानामथ रक्षसां।
येषां नाग्रभुजो विप्रा देवतातिथिबालकाः। राक्षसानेव तान् विद्धि निर्व्विशङ्कानमङ्गलान्।
तस्मादग्रं प्रयच्छेत देवेभ्यः प्रतिपूजितं। शिरसा प्रयतश्चापि हरेद्बलिमतन्द्रितः।
गृह्णन्ति देवता नित्यमाशंसन्ति सदा गृहान्। वाह्याश्चागन्तवो येऽन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः।
इतो दत्तेन जीवन्ति देवताः पितरस्तथा। ते प्रीताः प्रीणयन्त्येनमायुषा यशसा धनैः। ४७३५
बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत्। दधिदुग्धमयाः पुण्याः सुगन्धाः प्रियदर्शनाः।
कार्य्या रुधिरमांसाढ्या बलयो यक्षरक्षसां। सुरासवपुरस्कारा लाजोल्लापिकभूषिताः।
नागानां दयिता नित्यं पद्मोत्पलविमिश्रिताः। तिलान् गुडसुसम्पन्नान् भूतानामुपहारयेत्।
अग्रदाताऽग्रभोगी स्याद्बलवीर्य्यसमन्वितः। तस्मादग्रं प्रयच्छेत देवेभ्यः प्रतिपूजितं।
ज्वलत्यहरहो वेश्म याश्चास्य गृहदेवताः। ताः पूज्या भूतिकामेन प्रसृताग्रप्रदायिना। ४७४०
इत्येतदसुरेन्द्राय काव्यः प्रोवाच भार्गवः। सुवर्णाय मनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च।